

آینه و قرآن بر داریم

● محمد مهدی سپهری خواه

چندان اتفاق عجیب و غریبی هم نیست. رادیو از زمان آغاز به کار خود در میدان ارک خانه‌ای داشت که همه رادیو را در خود جای داده بود. به مرور با گسترش شبکه‌ها و البته توسعه همه‌جانبه در کل سازمان صداوسیما، رادیو هم مجبور بود برای عقب نماندن از قافله، توسعه یابد. این دلیلی بود برای جدا شدن شبکه‌های مختلف رادیویی که مقدمه‌ای برای وارد آمدن هزینه‌های مادی و معنوی بر پیکره رادیو بود.

ساختمان جدید رادیو، خانه جدید همه رادیوییهاست که شاید تا سال آینده به مرحله بهره‌برداری برسد و با وجود نگرانیهای ناشی از مازاد نیروی انسانی و تجهیزات رادیو نسبت به این بنا، مسئولان امر مصمم هستند با ایجاد تمرکز خانواده رادیو در این ساختمان، خدمت بزرگی در حق این رسانه انجام دهند. بدیهی است این تمرکز بسیار به سود رادیو بوده و شاید بتواند تداعی‌کننده سالهای نه‌چندان دور این رسانه باشد که روابط در درون رادیو بسیار صمیمی‌تر بود. آشنایی مشخصات و ویژگیهای خانه جدید پیش از سکونت می‌تواند برای شما هم جالب باشد.

مهندس بنایی، مدیرکل بهره‌برداری فنی رادیو ▲

فرمت تجهیزات فنی که برای استودیوها لحاظ شده‌اند، دیجیتال می‌باشند. اما نکته‌ای که در اینجا باعث نگرانی ماست، این است که هنوز از چند و چون این تجهیزات، اطلاع خاصی نداریم.

پروژه از مراحل طراحی این ساختمان می‌گویند: «تا آنجایی که من اطلاع دارم، طراحی این ساختمان با همکاری و مشارکت حوزه طرح و توسعه در سال ۱۳۷۴ انجام شده و از آن تاریخ، پس از جلسات متعددی که مسئولان حوزه صدا با مسئولان طرح و توسعه داشتند، طراحی ساختمان به شکل نهایی خود رسید.

آن زمان که طراحیها انجام می‌گرفت، نیاز رادیو فقط شبکه سراسری و رادیوی دو بود که این رادیو چند ساعت بیشتر پخش نداشت و این طراحی براساس نیازهای همان زمان رادیو بود. در نهایت طراحیها با در نظرگرفتن چهار شبکه رادیویی انجام شد.

بعد از آن، کار با برگزاری اجلاس سران کشورهای اسلامی مقارن شد. در آن زمان قرار بود اجلاس در داخل سازمان صدا و سیما برگزار شود. دولت هم از سازمان درخواست کرده بود تا ساختمان مرکزی را در اختیار اجلاس قرار دهد. سازمان در این باره با مشکل استودیوهای زیرزمین این ساختمان روبه‌رو بود و با این تفاسیر نمی‌توانست نزدیک به دو ماه از این استودیوها بهره‌برداری کند. در نتیجه سازمان مجبور بود استودیوهای دیگری برای تولید رادیو فراهم کند و به همین دلیل سفارش ساخت استودیوهای جدید را به وزارت مسکن و شهرسازی دادند. بدین ترتیب بود که بنای این ساختمان قبل از سال ۱۳۷۶ طراحی شد. حتی ۱۲ استودیو هم در زمان مقرر آماده شده بود تا رادیو با در اختیار گذاشتن ساختمان مرکزی برای اجلاس، از استودیوهای ساختمان جدید استفاده کند که البته اجلاس سران به محل دیگری منتقل شد و این ساختمان را نیمه‌کاره رها کردند.

شش سال انتظار

اتفاقی که در مورد این پروژه قابل توجه است طولانی شدن مدت طراحی و ساخت این بناست. از آغاز اجرای این پروژه در سال ۱۳۷۵ تاکنون نزدیک به ۶ سال برای ساخت خانه جدید رادیو انتظار کشیده شد.

طبیعی است طراحی و پیش‌بینیهای انجام گرفته، براساس شرایط گذشته رادیو و نیازهای آن زمان بود. با این تفاسیر به نظر می‌رسد بهره‌برداری از این ساختمان برای رادیو محدودیتهایی را به وجود خواهد آورد. نگاهی کوتاه و گذرا به رشد شبکه‌های رادیویی طی چند سال اخیر و طبعاً توسعه همه‌جانبه آنها به لحاظ فنی و نیروهای انسانی، مویذ این مطلب است که بسیاری از مختصات ساختمان جدید رادیو متعلق به رادیوی سال ۱۳۷۵ است.

مهندس بنایی نماینده رادیو در این

عملیات اجرایی ساختمان جدید از اوایل سال ۱۳۷۵ با تحویل طرحها و نقشه‌های آماده شده در معاونت طرح و توسعه سازمان صداوسیما به پیمان‌کاران، آغاز شد. در این پروژه که در مرحله اجرایی و فاز سوم آن، سازمان صداوسیما صرفاً به‌عنوان بهره‌بردار تلقی می‌شود، تمامی مسائل فنی ساختمان به وزارت مسکن و شهرسازی که متولی اصلی ساخت این بناست، مربوط می‌شود.

به‌جاست پیش از بررسی کامل و جامع این بنا از متولیان خلق این اثر نامی ببریم.

آقای مهندس پارسا به‌عنوان مهندس طراح معماری، آقای مهندس باقریان به‌عنوان طراح معماری داخلی و آقای مهندس انصاری به‌عنوان مهندس محاسب. مسئولیت نظارت بر فعالیت تیم مهندسان نیز برعهده شرکت مهندسان مشاور شورا می‌باشد.

به این ترتیب پیشرفت کار از سال ۱۳۷۵ تاکنون به طول انجامید.

مسئله‌ای که در این ساختمان وجود دارد، ظرفیت ساختمان نسبت به توسعه دور از تصور و پیش‌بینی رادیو بوده که در طی این چند سال تقریباً ۱۰ برابر افزایش پیدا کرده است. شاید اگر آن زمان سازمان می‌دانست رادیو با این رشد ۱۰ برابری مواجه است، به جای این ساختمان هفت طبقه، ساختمان دوازده طبقه‌ای ایجاد می‌کرد.

البته هنوز هم جای امیدواری هست؛ چون این ساختمان کاملاً متعلق به خود رادیوست و امکان ایجاد توسعه در آن وجود دارد و شرایط ما با شرایط حال حاضر در ساختمان مرکزی کاملاً متفاوت است و فکر می‌کنم مسئولان رادیو بتوانند با تغییراتی، نیازهای خودشان را مرتفع نمایند.

پیش‌بینی می‌شود ابتدا عوامل شبکه‌هایی که در جام‌جم مستقر هستند، وارد این ساختمان شده و بعد اگر جای خالی باقی ماند، شبکه‌های دیگر نیز به این ساختمان نقل مکان کنند.»

مهندس قندچی، مدیر تخصیص مکان سازمان، در این خصوص می‌گوید: «طولانی شدن این پروژه اگر از جهاتی به ضرر سازمان بود، با این حال فرصتی فراهم آورد تا ما بیشتر به این قضیه بنگریم. هر مرحله از کار که به این مشکل پرداخته شود، ایجاد تغییرات براساس آنچه نیاز رادیوست، آسان‌تر و کاربردی‌تر خواهد بود. لذا در تمام این مدت که با این پروژه در ارتباط بودیم، سعی کردیم هر چه بهتر از فضای موجود در این ساختمان بهره بگیریم و آنرا به فرم واقعی و موردنیاز رادیو نزدیک کنیم.»

با این حال مهندس بنایی از تحویل

پیش از موعد ساختمان می‌گوید. «زمان پیش‌بینی شده برای بهره‌برداری از این پروژه تا سال ۱۳۸۲ بود، ولی به لحاظ نیازی که سازمان احساس می‌کرد و عنایت ریاست محترم سازمان و کمک‌هایی که از طرف ایشان شد، این ساختمان پیش از این موعد به بهره‌برداری خواهد رسید. ما با توجه به عملیات باقی مانده در این ساختمان، امیدواریم اوایل سال آینده شاهد بهره‌برداری از این ساختمان باشیم.»

اگرچه تغییر و تحولات محیط داخلی را برای فعالیت شبکه‌های رادیویی بهینه می‌کنند، اما نباید انتظار داشت که فضای مطلوب‌تری هم به وجود آورند. ساختمان مرکزی سازمان که در حال حاضر قسمت اعظمی از آن در اختیار رادیوست، مثال خوبی از این اتفاق است. تغییرات شدید در کاربری و محصورکردن بی حد و حصر فضاهای موجود در این بنای زیبا، آن هم به ضرورت‌های سازمانی، چندان فضای جذاب و محیط دلنشینی را برای کارهایی همچون برنامه‌سازی در رادیو به وجود نیاورده است.

ناظر این ساختمان، مهندس دادپور خیلی واضح و روشن درمورد این معضل می‌گوید: «اطلاعات و پیش‌بینی‌های انجام گرفته از آغاز کار جهت استقرار چهار شبکه رادیویی بوده است. این دلیلی بر وجود چهار طبقه اداری اختصاص یافته به چهار شبکه است که برای این بنا در نظر گرفته شده بود که مثلاً در هر طبقه پنجاه اتاق برای هر شبکه اختصاص می‌یافت. ولی امروز که این ساختمان به مرحله بهره‌برداری نزدیک می‌شود صحبت از ۸ یا ۹ شبکه رادیویی است. بنابراین تلاش آقای خجسته و آقای مهندس بنایی بر این

است که تمام این شبکه‌ها را در همین ساختمان جا بدهند. به همان دلیل هم آقای مهندس قندچی سعی می‌کنند در واحد تخصیص مکان به‌نوعی این فضا را بین همه شبکه‌ها تقسیم کنند. پیشنهادات مختلفی هم به ما داده شده تا در ساختمان تغییراتی بدهیم که بعد به این نتیجه رسیدیم که خوب است ساختمان با همین نقشه ساخته شود و بعد اگر بخواهند تغییراتی بدهند با پارتیشن‌بندیهای چوبی یا کارهای دیگری از این قبیل، با این قضیه کنار بیایند.

وجود سالن آمفی‌تئاتر، سالن کنفرانس، سالن غذاخوری و... به وسعت نزدیک به ۲۰۰۰ متر که همگی دارای نمای بسیار زیبایی هستند، نمونه‌هایی از این دست و دل‌بازیهای طراح این پروژه است که دست ما را در ایجاد این تغییر و تحولات باز می‌گذاشت. با این حال کماکان مشکل وجود دارد و نمی‌توانیم ادعا کنیم که صددرصد موفق شدیم برای هر ۸ شبکه فضای لازم و کافی تامین کنیم.»

هنوز جای امیدواری هست چون از نظر مدیرکل بهره‌برداری فنی صدا مشکل خاصی به لحاظ تجهیزات فنی وجود ندارد. «اینکه چه شبکه‌هایی در این ساختمان مستقر خواهند شد، به سیاست‌گذاری سازمان و معاونت صدا مربوط می‌شود. با توجه به امکاناتی که در این ساختمان موجود است و با عنایت به تعداد استودیوها و تجهیزات موجود در آنها، اگر به صورت صحیح و اصولی از این استودیوها بهره‌برداری شود، به لحاظ فنی جوابگوی شبکه‌های نه‌گانه رادیو خواهد بود. اما در خصوص فضاهای اداری ساختمان، به نظر من، جادادن کل مجموعه رادیو در این

ساختمان سخت خواهد بود و اگر قرار باشد همه شبکه‌ها در ساختمان جدید مستقر شوند، نیازمند تغییراتی است که باید در ساختمان اعمال شود».

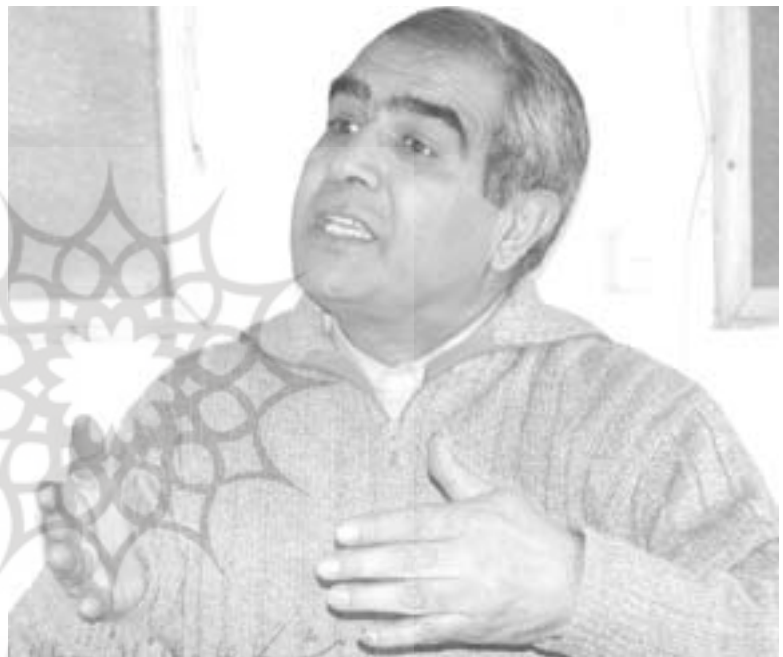
طراحی؛ رکن اول

طراحی در هر بنایی اگر بدون در نظر گرفتن نحوه کاربری و هدف از ساخت بنا انجام گرفته باشد، کاملاً بی‌جلوه خواهد بود. برای ساختمانی که به آن

به‌عنوان کاری کامل و بدون عیب و نقص یاد می‌شود. مهندس قندچی در این مورد می‌گوید: «این مشکل و مسئله رادیوست که در این مدت رشد فزاینده و توسعه قابل توجهی داشته است. باید از این طرح به‌عنوان یک طرح کامل یاد کرد که چندان به لحاظ علمی و مهندسی نمی‌توان به آن ایرادی وارد کرد. اگرچه تغییراتی در طی مدت اجرای این طرح انجام گرفت و جهت بهره‌برداری از

و گرنه این ساختمان برای چهار شبکه بسیار عالی طراحی شده. ما اینجا ۲۹ استودیو داریم که از استودیوهای خبری با مساحت ۲۰ متر شروع می‌شوند تا استودیوهایی با مساحت ۴۵۰ متر مربع. طراحی استودیوها از نظر آکوستیک بسیار خوب است و البته این نظر من است، به‌عنوان کسی که بر ساخت و ساز این بنا نظارت دارم. علاوه بر ۲۹ استودیوی ذکر شده، ۱۱۰

**اطلاعات و پیش‌بینیهای انجام گرفته
از آغاز کار جهت استقرار چهار
شبکه رادیویی بوده است. این
دلیلی بر وجود چهار طبقه اداری
اختصاص یافته به چهار شبکه است
که برای این بنا در نظر گرفته
شده بود که مثلاً در هر طبقه پنجاه
اتاق برای هر شبکه اختصاص
می‌یافت. ولی امروز که این
ساختمان به مرحله بهره‌برداری
نزدیک می‌شود صحبت از ۸ یا ۹
شبکه رادیویی است.**

مهندس دادپور، سرنظر ساختمان جدید ▲

اتاق ادیت، بازشنوبایی و تمرین وجود دارد که تمام این قسمتهای فنی در طبقات زیرزمین و هم‌کف قرار گرفته‌اند. بقیه طبقات در خدمت این قسمت فنی هستند؛ یعنی اگر چهار طبقه اداری را در نظر بگیریم، یک طبقه هم به مدیران، آمفی تئاتر و سالن کنفرانس اختصاص داده شده که همه اینها در طبقه پنجم ساختمان متمرکز هستند. طبقه ششم برای سالنهای غذاخوری طراحی شده و در طبقات دیگر امکانات فوق‌العاده‌ای؛ نظیر: مسجد، کتابخانه،

فضای کامل موجود در این طرح دست برده شد، با این حال نمی‌توان به این طرح خرده‌ای گرفت. امیدواریم نتیجه کار هم چیز مطلوبی از آب درآید که هم نظرات طراح تامین شود و هم نیاز رادیو».

مهندس دادپور هم بر این امر تاکید دارد و این نظر را تایید می‌کند: «از نظر طراحی، من هیچ نوع نقصی نمی‌بینم، فقط این تغییر کاربری است که ما را به فکر می‌اندازد و تراکمی که به وجود آمده کمی قضیه را دچار اشکال می‌کند

به‌عنوان یک مکان فرهنگی، آن هم مرکزی برای برنامه‌سازی در رادیو نگریسته می‌شود، طراحی مناسب و ویژه غیرقابل اجتناب است. مهندس پارسا، طراح این پروژه، یکی از بهترین طراحیهای خود را برای ساخت این بنا ارائه داد. او که امروز به افتخار بازنشستگی نائل آمده است، حدود سال ۱۳۷۴ طرحی برای این ساختمان ارائه داد که در اکثر محافل که بحث در خصوص این ساختمان مطرح است از این طرح

تريا و... جداگانه براي خانمها و آقايا ن طراحي شده است؛ مي خواهم بگويم اين ساختمان از نظر من، ساختمان كاملي است. حتي براي طبقه ششم كه آشپزخانه است ما از طبقه دوم زيرزمين- كه فقط پاركنگها و سردخانه ها در آنجا وجود دارند- به طبقه ششم آسانسور جداگانه اي داريم كه قادر باشند غذا را بدون توقف منتقل كنند كه البته در ميانه هاي كار آشپزخانه اين ساختمان

به لحاظ تاسيسات و سيستمهاي تهويه نيز ساختمان از طراحي خوبي بهره مند است. موتورخانه اي به مساحت ۱۰۰۰ متر مربع در كنار ساختمان وجود دارد كه به منظور جلوگيري از انتقال صدا و امواج حاصل از حركت موتورها و پمپهاي اين موتورخانه، به صورت جداگانه طراحي و ساخته شده است. اين موتورخانه با يك كانال زيرزميني به طبقه دوم زيرزمين متصل شده و از آنجا

وجود دارد كه از زيرزمين به طبقه ششم مي رود كه همه اين آسانسورها در حال نصب هستند و اكثر كارهاي اجرائي آنها انجام شده است.»

مهندس بنايي هم از طراحي اين ساختمان با رضاييت صحبت مي كند: «مي توانم خدمتتان عرض كنم تنها ساختماني كه در سازمان براساس معيارها و نيازهاي فني ضبط برنامه وجود دارد، همين ساختمان راديو

تصميم بر اين است به هر نحو ممكن با بهره برداري از ساختمان جديد، تمامي نيروهاي شاغل در ميدان ار ك به اين ساختمان منتقل شوند. بنابه تصميمات اتخاذ شده اين ساختمانها بدون هيچ گونه تغيير در كاربري، به موزه راديو تبديل شده و به مجموعه آثار ميراث فرهنگي افزوده شوند.

▲ مهندس قنذچي، مدير تخصيص مكان سازمان

تغيير كاربري پيدا كرد و به ما ابلاغ شد كه قرار است غذا از طريق آشپزخانه مركزي سازمان تامين شود و اين هم يكي از موارد تغيير در اين ساختمان است.

از نظر اسكلت، طراحي خيلي خوب انجام شده است. ساختمان به ۱۷ قسمت، تقسيم شده و ساختمانها پهلو به پهلو قرار گرفته اند و همه موارد ايمني از قبيل پيشگيري از خطرات زلزله به خوبي در اين ساختمان براساس آخرين قوانين بين المللي رعايت شده است.

به بالا آمده و ساختمان را تغذيه حرارتي و برودتي مي كند. سيستمهاي از قبيل پيچينگ، ارتينگ، سيستمهاي كامپيوتر ي و حتي ساعت در اين ساختمان پيش- بيني شده كه همه آنها اجرا شده اند.

ساختمان داراي هفت آسانسور است كه دو تا از آنها تنها جهت برقراري ارتباط ميان استوديوها و اتاقهاي اديت در نظر گرفته شده. چهار آسانسور در چهار گوشه حياط مركزي به عنوان نغبربر عمل مي كنند و يك آسانسور غذا بر هم

است؛ زيرا كاملا تخصصي براي راديو طراحي شده است و حتي استوديوهايش متناسب با نوع برنامه هايي كه در آنها ضبط مي شوند، تعبئه شده اند و همين طور اتاقهاي فني و اداري، براساس نيازهاي برنامه سازان ساخته شده اند.»

تجهيزات ديجيتال

به مباركي و ميمنت بالاخره راديو هم صاحب تجهيزات فني ديجيتال

خواهد شد؛ مدیرکل بهره‌برداری فنی رادیو این مژده را در حالی داد که هنوز دل‌نگرانی‌هایی در این خصوص وجود دارد. «فرمت تجهیزات فنی که برای استودیوها لحاظ شده‌اند، دیجیتال می‌باشند که این اتفاق برای رادیو تحولی ویژه و قابل تحسین است. اما نکته‌ای که در اینجا باعث نگرانی ماست، این است که هنوز از چند و چون این تجهیزات، اطلاع خاصی نداریم. پیش از این رسم بر این بود که اگر حوزه معاونت فنی طرح و توسعه، در نظر داشته باشد، طرحی را در سازمان اجرا کند، حتماً با بهره‌بردار به صورت هماهنگ عمل می‌کرد؛ ولی متأسفانه در مورد تجهیزات فنی این ساختمان، از زمان طراحی تا نصب و راه‌اندازی، با بهره‌برداری فنی رادیو هماهنگی خاصی انجام نشده است.

به‌عنوان یک مسئول فنی در رادیو پیش‌بینی می‌کنم که اگر قرار باشد این تجهیزات امروز نصب و راه‌اندازی شوند، برای آشنایی کامل بهره‌برداران فنی و عوامل برنامه‌ساز، حداقل زمان شش‌ماهه‌ای نیاز داریم. به‌همین دلیل هم در نظر داریم با تکمیل ساختمان به-تدریج بخش‌های اداری در قسمت‌های معین شده استقرار یابند و از استودیوهای فعال حال حاضر استفاده کنند تا بتوانیم کاملاً از استودیوهای ساختمان جدید، بهره‌برداری نماییم.»

موزه رادیو

اما از درب ورودی ساختمان که وارد می‌شوید، فضایی باز توجه شما را به خود جلب می‌کند. به نظر می‌رسد جدا از تامین نور اتاقهای داخلی و ضرورت‌های ویژه فضاهای نورگیر، طرح خاصی برای این فضا مدنظر است: «موزه رادیو بخشی است که در قسمت میان ساختمان

در نظر گرفته شده و در حال ساخت آن نیز هستیم. سقف این قسمت به صورت اسپیس فریم (قابهای فضایی) طراحی شده که هنوز در ارتباط با پوشش آنها با سازمان سازه‌های فضایی مسئله داریم، ولی قرار شده این کار را انجام بدهند.»

با اینکه فضای قابل توجه و مناسبی جهت انجام این کار در نظر گرفته شده، اما ارتباط موزه رادیو با قابهای فضایی چندان قابل لمس نبود. با این حال با توجه

دلیل اصلی طولانی شدن

مدت ساخت این بنا نداشتن

به موقع اعتبارات لازم بود،

در آغاز به دلیل کمبود

بودجه حتی قصد داشتند

۳۰۰۰ متر از طبقه پنجم و

ششم را حذف کنند.

به شناخت مهندس دادپور از جزئیات طرح، ما را به خلق یک موزه درخور رادیو بسیار امیدوار می‌کرد.

سوال بی‌جواب

مهم‌ترین سوال در ذهن همه، زمان بهره‌برداری از این بناست؛ معمایی که تقریباً از دو سال قبل گزینه‌های مختلفی برای آن انتخاب می‌شد ولی تاکنون هیچ‌یک از آنها محقق نشده است.

مهندس بنایی اظهار داشت: «در بازدیدی که اخیراً از ساختمان داشتیم، ۹۹ درصد کار ساختمان و تاسیسات از نظر وزارت مسکن و شهرسازی تکمیل شده و بخش بعدی که مربوط به داخل ساختمان است، نظیر آکوستیک و تجهیز

استودیوها و ارتباط دادن برق، تلفن و گاز، باقی مانده که این عملیات مربوط به خود سازمان است و در حال حاضر هم تلاش می‌کنند تا ان‌شاء‌الله ساختمان به زودی به بهره‌برداری برسد.»

سرنظر این ساختمان می‌افزاید: «برنامه‌ریزی کاری ما به این شکل هست که بتوانیم ان‌شاء‌الله تا بهمن ماه امسال یا پایان سال، ساختمان را از نظر کار خودمان و پیمان‌کارانمان تمام کنیم. البته اخیراً وظایف محوطه را نیز به کار ما اضافه کردند که شامل محوطه‌سازی اطراف ساختمان؛ نظیر: راه‌های دسترسی به ساختمان و فضای سبز می‌شود.»

اعلام نکردن زمان قطعی به این دلیل است که با در نظر گرفتن اتمام کار در بهمن ماه امسال توسط پیمان‌کار این بنا، هنوز مراحل دیگری از تجهیز این ساختمان باقی خواهد ماند که خارج از قراردادها و وظایف تعیین شده تیم اجرایی است، مگر اینکه به صورت هم‌زمان پیمان‌کاران دیگری به کار اضافه شوند و آن‌وقت بتوان به تحویل این ساختمان به رادیو در اوایل سال آینده امیدوار شد.

نظرات مهندس بنایی در نوع خود با اهمیت و کاملاً در خصوص افزایش زمان تا تحویل پروژه سرنوشت‌ساز هستند «به-لحاظ تجهیزات فنی که از امور مربوط به داخل سازمان است و این مراحل می‌بایست از طریق واحدهای داخلی سازمان انجام شوند، بنده به‌عنوان نماینده رادیو در این پروژه چندان راضی نیستم. اگر سازمان پیش‌بینی‌های لازم را انجام می‌داد و تجهیزات فنی، به‌خصوص مربوط به استودیو، همراه و همگام با پیشرفت عملیات ساختمان و

تاسیسات حرکت می‌کرد، الان باید همه چیز با هم آماده می‌شد که همزمان با پایان یافتن عملیات ساختمان، استودیوها و تجهیزات آنها هم قابل بهره‌برداری می‌شدند که اگر این پیش‌بینیها از آغاز در کار صورت می‌گرفت، می‌توانستیم به بهره‌برداری از این ساختمان پیش از آغاز سال ۱۳۸۲ امیدوار باشیم.

با این وجود من پیشنهاد می‌کنم، مسئولان ذریبط هرچه سریع‌تر برای بهره‌برداری از این ساختمان تاریخی معین کنند تا این تاریخ باعث شود واحدهای مربوطه در داخل سازمان که با این پروژه در ارتباط هستند و ملزم هستند بخشی از نیازهای این ساختمان را تامین کنند، وارد عمل شوند تا ان‌شاءالله این ساختمان به موقع به

بهره‌برداری برسد.

مورد بعدی که بسیار نکته حساس و بااهمیتی است، درخصوص تجهیزات اداری و پشتیبانی این ساختمان است که مسئولانی که متولی تجهیز اداری این ساختمان هستند، تاکنون تدبیر خاصی برای این ساختمان در نظر نگرفتند و هنوز مشخص نشده با افتتاح ساختمان جدید رادیو، تجهیزات اداری جدیدی برای این ساختمان تهیه و مستقر می‌شود و یا عوامل رادیو می‌بایست تجهیزاتی را که در حال حاضر از آنها استفاده می‌کنند، با خود به ساختمان جدید منتقل کنند. با این وجود، اگر قرار باشد این لوازم خریداری شوند مستلزم بودجه‌ای جداگانه است و البته پس از خریداری هم، زمان خاصی برای استقرار این لوازم نیاز است که به نظر

می‌رسد در این زمینه نیز باید هرچه سریع‌تر اقدامی صورت گیرد.»

بدون شرح

مهندس قندچی در نقد این ساختمان اظهار داشتند: «به‌لحاظ طراحی و اجرا، هیچ نکته تاریک و مبهمی را نمی‌توان برشمرد. علاوه بر آن، آنچه به‌عنوان عملکرد پیمان‌کار این بنا از قبیل قدرت اجرای طرحها و به‌کارگیری مصالح و سیستمهای مرغوب و با کیفیت خوب، مطرح است، مورد تایید است. آنچه بخواهیم در مورد نقد این ساختمان بگوییم هیچ‌یک از این موارد نیست و تنها می‌توان به همان نیروی انسانی و تجهیزات اضافه بر سازمانی اشاره کرد که هنگام طراحی این ساختمان وجود نداشتند تا مدنظر

موزه رادیو بخشی است که در قسمت میان ساختمان در نظر گرفته شده و در حال ساخت آن نیز هستیم. سقف این قسمت به‌صورت اسپیس فریم (قابهای فضایی) طراحی شده که هنوز در ارتباط با پوشش آنها با سازمان سازه‌های فضایی مسئله داریم، ولی قرار شده این کار را انجام بدهند.

قرار گیرند. این مسئله‌ای است که ما را مجبور کرده در جاهای مختلفی روی طرح اولیه و حتی قسمتهایی از پروژه‌های انجام گرفته دست ببریم و تغییراتی ایجاد کنیم تا بتوانیم برای همه واحدهای رادیو فضای لازم را به وجود آوریم. از این لحاظ فکر می‌کنم تغییراتی در طراحی به زیباییهای داخلی ضربه وارد کرده و این امری است که طراح محترم این بنا هم از آن احساس نارضایتی دارند.»

اما مهندس دادپور به‌عنوان سرنظر این ساختمان به‌لحاظ ملموس بودن مسائل اجرایی ساختمان نکات تازه‌ای مطرح می‌کند: «کارهای آکوستیکی ساختمان که عبارت است از پوشش استودیو و کفها، جای بحث دارند. برای مثال، ما کفپوش استودیوها را در حد موزائیک رها کرده‌ایم و یا دیوارها را در حد گچ؛ سقفها هم همین وضع را دارند و این مستلزم این است که این مراحل در آینده مجدداً توسط پیمان کار دیگری یا خود سازمان انجام گیرد. البته شرکت سیماچوب در حال حاضر مشغول به کار هست و خیلی هم فعالیت می‌کنند و کار ۸ استودیوی خبر را تمام کرده‌اند. غیر از دو استودیوی بزرگ، فکر می‌کنم ۲۷ استودیوی دیگر را بتوانند تا پایان سال به مرحله بهره‌برداری برسانند. ولی کار اتمام دو استودیوی بزرگ، به همراه آکوستیک کلیه ۱۱۰ اتاق فنی خواهد ماند.

ما درخواست کردیم با پیمان کار دیگری قرارداد منعقد شود تا این کار هم انجام پذیرد؛ چون تا زمانی که این مرحله انجام نشود ما هم قادر نیستیم پرزها و کلیدها، دریچه‌های هوا، بلندگوها و... این اتاقها را نصب کنیم. درخصوص طولانی شدن مدت ساخت

این بنا باید عرض کنم دلیل اصلی آن نداشتن به‌موقع اعتبارات لازم بوده که در آغاز به‌دلیل کمبود این بودجه حتی قصد داشتند ۳۰۰۰ متر طبقه پنجم و ششم را حذف کنند. این ساختمان از لحاظ اعتباری در سالهای ۱۳۷۷ و ۱۳۷۸ تقریباً پولی نداشت و از پانزدهم آذرماه ۱۳۷۸ بود که مجدداً بودجه تازه‌ای از طریق صداوسیما برای ساخت این بنا به وزارت مسکن و شهرسازی داده شد و موجب شد کار مجدداً آغاز شود.»

یا همه یا هیچکس!

این سوال که شاید همه شبکه‌های رادیویی فضای کافی در این بنا را نخواهند داشت، خود مقدمه سوال دیگری است. آیا جدا از اقداماتی که در این ساختمان انجام گرفته تا از فضای موجود در این بنا حداکثر استفاده صورت گیرد، اقدامات دیگری نیز انجام شده یا خیر؟

مهندس قندچی در این باره نظر قطعی نمی‌دهند، منتها ایشان این احتمال را که شاید بعضی شبکه‌ها به این ساختمان منتقل نشوند را منتفی نمی‌دانند: «شاید بعضی از شبکه‌های رادیویی که خارج از سازمان ساختمانهای جدایی در اختیار دارند به همین روال به کار خود ادامه بدهند، منتها ساختمان مرکزی (شیشه‌ای) از عوامل و برنامه‌سازان حوزه صدا تخلیه خواهد شد.»

و اما ارک

ارک! هنوز هم بوی رادیوی طلایی ایران در آن به مشام می‌رسد. ولی چندان جای نگرانی نیست. ارک، ارک می‌ماند. نظر مهندس قندچی در این باره کاملاً گویای آینده این ساختمانهاست: «اگر چه

مشکلاتی درخصوص مکان نیروهای رادیو همچنان وجود دارد، با این حال تصمیم بر این است به هر نحو ممکن با بهره‌برداری از ساختمان جدید، تمامی نیروهای شاغل در میدان ارک به این ساختمان منتقل شوند. بنا به تصمیمات اتخاذ شده این ساختمانها بدون هیچ‌گونه تغییر در کاربری، به موزه رادیو تبدیل خواهند شد و جهت باقی‌نگه داشتن این بناهای تاریخی، قرار است این ساختمانها به مجموعه آثار میراث فرهنگی افزوده شوند.»

با این حال مدیرکل بهره‌برداری فنی صدا معتقد است: «تا جایی که من اطلاع دارم قرار است ساختمان ارک به‌عنوان بخشی از میراث فرهنگی، تلقی شود، منتها چون استودیوهای موجود در این ساختمانها بازسازی شده‌اند و در حال حاضر شرایط خوبی دارند، به‌نظر من اگر بازهم از آنها استفاده شود، به‌نفع سازمان خواهد بود.

ترکیب نهایی حضور شبکه‌ها در این ساختمان کاملاً بستگی به نظر معاونت صدا دارد که ایشان تصمیم می‌گیرند چه شبکه‌هایی در این ساختمان مستقر شوند.»

و البته این در حالی است که تعدادی از برنامه‌سازان شبکه‌های تهران و پیام که در میدان ارک مشغول به فعالیت هستند، طی نامه‌ای از معاونت محترم صدا درخواست نموده‌اند که برای زنده نگه داشتن خاطرات و فضای سنتی رادیو همچنان در میدان ارک باقی بمانند.

اما آیا راه زنده نگه داشتن رادیوی طلایی میدان ارک، نگهداری از بناهای تاریخی این مرکز و تبدیل آن به موزه بدون هیچ‌گونه تغییر در کاربری آن است یا بهره‌برداری مداوم از این بناهای قدیمی؟

